

درس اول

در سفر نوشتمن، نقطه آغاز حرکت ذهن و خط

پایان صفحه دفتر است.

 بخش‌های معمول یک نوشتة: موضوع، بندھای

مقدمه، بندھای بدنه یا قسم نوشتة و بند نتیجه

 یکی از راه‌های نظم دادن به ذهن و نوشتة، طراحی ساختمان نوشتة است.

 تنوین نشانه ویژه کلمات عربی است واژه‌های فارسی (مانند گاه، دوم، سوم، ناچار، ناگزیر و ...) و واژه‌های غیرعربی (مانند تلفن، تلگراف و ...) را نباید با تنوین نوشتند: گاهاً <→ گاهی، تلفناً <→ تلفنی

 طبقه بندی ذهن، گام اول در تهییه نقشه سفر نوشتمن است؛ این طبقه بندی در حقیقت، ساختمان ذهن و نوشتة مارا نشان می‌دهد.

 نتیجه این طبقه بندی ذهنی و تسلط بر مطلب،

 نوشتمن متنی دقیق و منسجم است، متن‌های دقیق و

منسجم خوانندگان را سردرگم نمی‌کند.

هر قدر فرایند نگارش و طبقه بندی ذهنی کامل تر باشد، نوشته نمود بهتری خواهد داشت.

هر نوشته پیش از خودنمایی بر پنهان کاغذ، در ذهن نویسنده طبقه بندی و نوشته می‌شود.

درس دوم

بخش بدنۀ نوشته به چند بند با موضوع محدود‌تر تقسیم می‌شود.

در یک جمله، دو کلمه پرسشی در کنار هم نمی‌آید؛ از اینرو هر گاه همراه با «آیا» کلمات پرسشی دیگری مانند چگونه، مگر، چرا، کی، کجا و ...) به کار رفته باشد، کلمه «آیا» را حذف می‌کنیم.

بازبینی یا بازخوانی و اصلاح نوشته را ویرایش می‌نامیم؛ فعالیت‌های درست نویسی در اصل همان «ویرایش نوشته‌ها» می‌باشد.

ساده نویسی، بازنویسی نوشته با زبان ساده است

که در آن به جای واژه‌های کهن و یا دشوار از کلمات ساده و امروزی استفاده می‌شود؛ جملات کوتاه به کار می‌رود و واژه‌ها در جملاتی با نظم امروزی به کار می‌رود.

 نثر به معنای «پراکنده» است و در اصطلاح به نوشته غیرنظم (شعر) گفته می‌شود.

 یکی از نقشه‌های نوشتن و طبقه بندی ذهنی این است که یک موضوع کلی را به موضوع‌های خردتری تقسیم کنیم این کار باعث سادگی کار نوشتن می‌شود و به نظم فکری ما یاری می‌رساند.

 درس سوم

از میان بندهای محدودتر بخش بدنه نوشه، یک موضوع که نویسنده به آن علاقه بیشتری دارد و یا اطلاعات بیشتری از آن دارد، می‌تواند اصلی ترین بخش یک نوشه باشد.

زبان فارسی برای جنس مؤنث و مذکر،

یکسان به کار می‌رود از اینرو «ه مؤنث» را برای واژه‌های مورد استفاده در فارسی به کار نمی‌بریم:

شاعره ← شاعر محترمه ← محترم

ضرب المثل (مثل، تمثیل، ارسال مثل) جملات یا عبارات کوتاهی هستند که در بردارنده حکمت یا پند و اندرز باشند و مفهوم کلی آن‌ها از معنای ظاهریشان گسترده‌تر باشد.

گسترش مثل: بازآفرینی و توسعه دادن و افزودن شاخ و برگ به اصل نوشته است.

حکایت نگاری: بازنویسی نوشته به زبان ساده و ساده نویسی

تصویرنویسی: نوشتن درباره اجزا و عناصر دیداری در تصویر کروه‌اموزشی عصر

لازم‌خوب نوشتن در تصویرنویسی، دقّت در

تصویر و بررسی و درک عناصر قابل دیدن می‌باشد.

درست نویسی یعنی رعایت هنجارهای نوشتن

و آشنایی با کاربرد درست واژگان در نوشتار معیار.

در امروزی کردن جملات و آثار ادبی سه مفهوم

دیده می شود:

الف) بازگردانی: تبدیل شعر یا نثر به شکل دستوری امروزی و تبدیل واژه‌های کهن (فعل را به آخر جمله‌ها برد و اجزای جمله را مرتب می‌کنیم و بعضی از واژه‌های قدیمی را به زبان امروزی معنی می‌کنیم.

ب) بازنویسی: ساده کردن نوشته و امروزی کردن پیام نوشته با افزودن شاخ و برگ‌هایی به آن.

ج) بازآفرینش: آفرینش و به وجود آوردن یک اثر ادبی مستقل با الهام گرفتن از موضوع یک اثر ادبی.

درس چهارم

هر بند (پاراگراف) دو قسمت دارد: جمله موضوع، جمله‌های تکمیلی.

هر بند یک موضوع دارد که در عین استقلال، با موضوع بندهای دیگر هم ارتباط دارد.

برای نوشتن یک بند، فکر یا موضوع آن بند را در جمله‌ای بیان می‌کنیم. به این جمله، جمله موضوع می‌گویند.

جمله موضوع معمولاً در آغاز بند نوشته می‌شود.

جمله‌هایی که بعد از جمله موضوع می‌آیند؛ جمله‌های تکمیلی گفته می‌شوند.

جمله‌های تکمیلی برای تأیید، توضیح و یا کامل تر کردن مقصود جمله موضوع نوشته می‌شوند و کامل کننده معنای آن هستند.

«یت» از نشانه‌های مصدر عربی است و باید آن را برای واژه‌های فارسی استفاده کرد.

درس پنجم

یک بند کامل و سالم بندی است که یک جمله

موضوع و چند جمله تکمیل کننده داشته باشد.

اهمیت جمله موضوع از جمله‌های تکمیل کننده بیشتر است.

بند یا نوشه‌ای که تمام جمله آن در توضیح و شرح بیشتر فکر و موضوع جمله نخست (جمله موضوع) باشد؛ بند یا نوشه منظم و منسجم است.

موضوع اصلی هر بند معمولاً در اولین جمله آن آورده می‌شود.

جمله موضوع مهم ترین جمله بند است از این رو راهنمای خوبی برای نویسنده و خواننده است.

نویسنده با نوشتن جمله موضوع، در می‌یابد که چه مطالبی را باید در جمله‌های بعد بگنجاند.

خواننده با خواندن جمله موضوع به آسانی

می‌فهمید که موضوع بند چیست؟

به کار بردن قیدهای تأکید و یقین برای جمله‌های بدیهی و معلوم نادرست است.

نادرست: قطعاً باران زمین را خیس می‌کند (زیرا خیس شدن زمین یک امر آشکار است و قید «قطعاً» باید حذف شود)

برای جمله‌ای که در آن جمله یا قید تردید (مانند شاید، احتمالاً و ممکن است) وجود دارد، باید قید یا جمله تأکید و یقین (مانند قطعاً، حتماً، مطمئن هستم) به کار برد.

اگر جمله‌های متن با یکدیگر و با جمله نخست ارتباط نداشته باشند و هر کدام موضوع جداگانه را بیان کنند، به نوع هذیان شبیه می‌شوند که با پراکنده گویی، خواننده را سردرگم می‌کنند.

بند مقدمه در پیشانی نوشته می‌آید.

در بند مقدمه، جملاتی می‌آوریم که اندیشه اصلی نوشته را بیان می‌کند.

خواننده با خواندن بند مقدمه، به فضای حاکم بر نوشته پی می‌برد.

در حقیقت مقدمه نشان دهنده نقشه کلی نوشته و تصویری از کل موضوع است؛ به همین سبب ساختمان بند مقدمه می‌تواند ساختار آزادتری داشته باشد و لازم نیست مانند بندهای بدنه با جمله موضوع آغاز شود.

ما درس

برای نوشن یک مقدمه جذاب، بهتر است به کروه اموزشی عصر شیوه‌های زیر عمل کنیم:

www.my-dars.ir

الف) انتخاب شیوه بیانی داستان

ب) بهره گیری از احساس و عاطفه

ج) تصویری کردن و فضاسازی در نوشته

د) بهره‌گیری از شعر، آیه یا سخنی متناسب با موضوع ه)...

آخرین بخش و پایان دهنده سفر نوشتن، بند نتیجه است.

در بند نتیجه، خلاصه و فشرده بندهای دیگر، نوشته می‌شود.

گیرایی و جاذبه بند نتیجه به این عوامل بستگی دارد:

الف) کوتاه و گویا باشد.

ب) به برخی از پرسش‌های اساسی ذهن خواننده پاسخ بدهد.

ج) با پرسشی مناسب پایان یابد و خواننده را به تأمل و تفکر درباره موضوع و ادارد.

درنوشتن بندنتیجه، از کاربرد جمله‌ها و عبارت‌های تکراری پرهیز می‌کنیم.

معیارهای ارزیابی مقدمه:

الف) نشان دادن فضای کلی انشا و نقشه نوشتن

ب) جذابیت و گیرایی

ج) کوتاهی و رسایی جمله ها

د) پاکیزه نویسی، رعایت علائم نگارشی و درست

نویسی

ه) املای درست کلمات، خوش خط بودن

معیارهای ارزیابی نتیجه:

الف) جمع بندی مطالب

ب) پایان تأثیرگذار

ج) تفکر برانگیز بودن

د) پاکیزه نویسی، رعایت علائم نگارشی و درست

کروه آموزشی عصر

نویسی

ه) املای درست کلمات، خوش خط بودن

«ات» نشانه جمع عربی است و نباید برای واژه های

فارسی و غیر عربی (مانند، گرایش، پیشنهاد،

گزارش، فرمايش و ...) استفاده کرد.

باغات ← پیشنهادات باغ ها

درس هفتم

طرح سؤال مناسب، در کار نویسندگی کاربرد دارد.

یکی از روش های ساده سازی کار نوشت،

بهره گیری از چارچوب پرسش و پاسخ است.

فایده های طرح سؤال در نویسندگی: به نظم

ذهنی و طبقه بندی و آفرینش فکری ما کمک

می کند و جمع آوری اطلاعات را آسان تر می سازد.

در شیوه طرح سؤال، ابتدا سؤال هایی طرح

می کنیم سپس سؤال ها را با یک نظم می چینیم به

گونه ای که ترتیب قرار گرفتن پاسخ ها و ارتباط

طولی آن ها از نظر طبیعی، تاریخی و منطقی در نظر

گرفته شده باشد.

هیچ فعل و یا واژه های بدون دلیل نباید حذف

شود؛ فعل را زمانی حذف می کنیم که فعل جمله

بعدی، دقیقاً مانند آن باشد و شخص و شناسه آن‌ها
یکسان باشد مانند:

پدر نامه فرزندش را باز و آن را خواند (فعل‌ها
یکسان نیستند پس «کرد» را به بعد از «باز» اضافه
می‌کنیم) هم‌ما درس خواندیم و هم شما. (شخص
دو جمله یکسان نیست پس «خواندید» را به بعد از
«شما» اضافه می‌کنیم.

درس هشتم

پاسخ به پرسش‌های ذهنی ما را به سمت کامل کردن
نوشته پیش می‌برد و به ذهن ما کمک می‌کند که
راحت‌تر فکر کنیم و آسان‌تر بنویسیم.

برای هر موضوعی، سوالات مناسب با همان
موضوع را باید در ذهن طرح کرد.

برای هر موضوعی نمی‌توان [wazir-dars.ir](#) شیوه سؤال
استفاده کرد زیرا برای صفت‌ها یا مفاهیم ذهنی مثل
ایثار، پهلوانی، عشق و ... نمی‌توان از سؤال‌های

معمول استفاده کرد.

ویژگی سؤالات طرح شده در باره هر موضوع راهکارهای مناسب برای بهره گیری در طرح پرسش (ها):

الف) فقط به اصل موضوع پردازند.

ب) بر پایه ساختمان نوشته (رعايت موضوع، بند مقدمه، تنه و نتيجه) چيده شوند.

ج) همه جنبه های موضوع را در برابر بگيرند.

راهکارهای مناسب برای بهره گیری از پاسخها (ویژگی های جواب ها)

الف) فقط در جواب موضوع اصلی باشنند.

ب) بر پایه نظم منطقی و رعايت ساختار نوشته تنظيم شوند.

www.my-dars.ir

ج) نتيجه مطالعه و تحقيق باشنند.

د) با نمونه و مثال از رفتارها و گفتارها همراه باشند.

ه) پاسخ‌ها کوتاه و گویا نوشته شوند.

بعد از عبارت «به قول معروف»، باید یک سخن معروف و شناخته شده مانند ضرب المثل یا کنایه باید در غیر این صورت اضافی است و باید حذف شود.

 نادرست: آنقدر شلوغ کردند که به قول معروف نظم کلاس به هم خورد. («به قول معروف» باید حذف شود)

 درست: آنقدر حرف زدم که به قول معروف زبانم مو درآورد.

واژه‌ها یا جملات اضافی را در اصطلاح (احشوا) می‌نامند که باید از جمله حذف شوند.

www.my-dars.ir